

ἢ ἀναβόλαιον γυμνασίων. Περσικῶς.] εἶδος ὑποδήματος. Ἰφελκωμαι] ἀντί τοῦ ἀφελδοσμεύομαι. ὑποδέδμαι. Ἐν καθάρῳ.] ἐν ἐρημίᾳ. Κροκώτιον] ὑπολο-

Α εἰς κῶς. εἴρηται δὲ ἐν Βατραχίοις ὅτι ἐνδυμὰ ἔστι διονυσιακὸν ὁ κρωκώτος. ἐν ταῦτα δ' ἐδ' ἦλον ὡς γυμνασίων. ἀμπιχρόμυρος δ' ἐστὶ βελήμυρος.

Αν. Τὸ δ' ἰμάτιόν σου πᾶσι. Βλ. ἐκ' ἐγὼ φεάσαι.

VIR. Illa autē vestis tui ubi est? BLE. non possum dicere,

Ζητῶν γὰρ αὐτ' ἐχ' εὔρον ἐν τοῖς σφραγίσιν.

Quarens enim ipsam non inueni in lectis.

Αν. Εἶτ' ἐδὲ τ' ἱωὴν ἐκέλευσάς σοι φεάσαι;

VIR. Postea neque uxorem inibi te ducere.

Βλ. Ματ' Δι' ἐγὼ ἐνδον ἔστα τὸ χλαίει.

BLE. Per Iouē, nō enim intus existens cōtingit,

Αλλ' ἐκτερύπηκε λαδοῦσά μ' ἐνδοθεν.

B Sed perforamen exiuit latens me intus.

Οὐκ ἔδωκα μὴ π' ἄρ' ἀνεώτερον.

Quod & timui, ne quid faciat nouius.

Αν. Νῆ τ' Ποσειδά, ταυτὰ τῶν αὐτῶν ἀπικρις

VIR. Per Neptunum, eadem igitur aperitē

ἔμοι πέπονθας. καὶ γὰρ ἡ ζωίειμ' ἐγὼ,

Mibi passus es: etenim qua cum habuabam ego,

Φερούδῃ ε' ἔχουσα δοιμάτιον δ' ὑγῶ φέροω.

Vana est habens pallium quod ego ferebam.

Κετ' ἐβ' λυπεῖμ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.

Et non hoc tristificat me, sed & calceamenta

Οὐκ οὐκ λαβείν γ' αὐτὰς ἐδυάμην ἐδαμῶ.

Non capere ipsa potui nullo modo.

Βλ. Ματ' Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ ἔσ' ἐμὸς

BLE. Per Dionysium, neque ego enim mea

Λακωνικῶς. ἀλλ' ὡς ἐπυρον χεζῆπιδν,

Laconica, sed ut euenit cacaturiens

Ες τὸ κοδύρω τὸ πόδι ἐνδεῖς ἴεμαι.

C In coturnum pedes imponens mitto,

Ἴνα μὴ γέσσαι μ' ἐς τὴν σισύραν. φανὴ γὰρ ἴω.

Vt nō cacarem in vestem, splendida enim erat.

Αν. Τί δ' ἦτ' ἀν' εἶς; μῶν' ἐστ' ἀφίσον γυνή

VIR. Quid igitur fuerit: nūquid ad cenā mulier

Κέκληκεν αὐτ' ἵψ' φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμῶ.

Vocauit ipsā amicorū BLE. sententiam meam.

Αν. Οὐκ οὐκ πονηρὰ γ' ἔστιν ὅτι καμ' εἰδέναί.

VIR. Non mala sunt, quantum & me scire.

Αλλὰ σὺ μὲν, ἱμονίαν τὴν ἄποπατεῖς. ἐμοὶ

Sed tu quidem chordam unam cacas, mihi

Δ' ὅσα βαδίζεις ἐστὶν εἰς τὴν ἐκυκλησίαν,

Autem hara ire est in conciliū,

Ἡνπερ λάβω δοιμάτιον ὅπερ ἴω μοι μόνον.

Si capiam, quod erat mihi solum.

Βλ. Καρὸν γ' ἐπεὶ δ' ἀποπατήσω. νωὶ δέ μοι

D BLE. Et ego postquā cacauero, nunc autem mei

Αρχαίης ἐκλείσασ' ἐχθ' ἄσπια.

Pyrum sylvestre quoddam serans tenet cibos.

Αν. Μῶν ἴω Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

VIR. Nūquid quod Thrasylbul' dixit Laconicis?

Βλ. Νῆ τ' Διόνυσον ἐνέχε' ἰω μοι σφόδρα.

BLE. Per Bacchū, inest igitur mihi vehemēter.

Ατὰρ τί δράστω, καὶ γὰρ οὐδὲ τὸ με

Sed quid faciam? etenim neque hoc me

Μόνον τὸ λυποῦν ἔστιν. ἀλλ' ὅταν φάγω,

Solum tristificans est, sed quando comedo,

Ὅποι βαδίζειται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρω.

Quōd it mihi deinceps sterco?

Νωὶ μὲν γὰρ ἔσθ' ἐβεβαλάνωκε τὴν θύραν,

Nunc quidem enim hic seruauit portam,

Ὅς τις πότε ἐς' ἀφ' ἑσπέρος Αρχαδούσιθ.

E Quicumque unquam est homo pyrificus.

Τίς ἀν' ἰαφόν μοι μετέλθαι καὶ πίνα;

Quis igitur medicum mihi aduocabit, & quem?

Τίς ἵψ' κατὰ πρῶτον δεινὸς ἔστι τὴν τέχνη;

Qui dilatantium culum peritus est arte?

Ἀρὸ δ' Ἀμυμών. ἀλλ' ἴσως ἀνήσει.

Certe scio Amynon, sed forte negabit,

Ἀντιθέων τὴν καλεσάτω πάση τέχνῃ.

Antisthenem aliquis vocato omni industria.

Ὅστ' ἴω ἀνὴρ ἐνεκὰ γε σενάμπτων

Hic enim vir gratia suspirationum

Ὅιδε τί φερετὸς βούλεται χεζῆπιδν.

Scit, quid culus vult cacaturiens.

Ὡ πότνι Βιλαίθυμα μὴ με φερίδης

O veneranda Lucina, ne me spernas,

Διαρραχῆτα μηδὲ βεβαλανωμῶνον.

F Disruptum neque inclusum,

Ἴνα μὴ γίνωμαι σκωραμὶς κομφηκῆ.

Vt non fiam catinus ebrius.

BISETVS. Ἐκτερύπηκε] Ἡτύχιος. ἐκτερυπήσαι, ἐξελθεῖν λεληθῶτος. ἐκτερυπᾶν ἢ κωκυτῶς λέγειται δοκεῖ ἀπὸ μωδῶν, ὅπερ ἐκ τῆς τρυπημάτων μαλίστα κυκτῶς λάθρα ἐξέρχεται φιλοῦσι.

Σχόλια. Κοθήρων.] κόθορνος εἶδος ὑποδήματος ἀρμόζον ἀμφοτέροις ποσὶ. Ἰω σισύραν] ἡ μαλλωτὴν σφῆμα φανῆ δ' ἐλαμπρὰ καθαρά. Ἰνώμην ἐμῶν] ἡ τ' ἐμῶν γνώμην καὶ οἴσιν. ἱμονίαν] ἱμονία καλεῖται ἡ χοινίον ἐν ᾧ ἀρύνεται τ' ὑδάτος. ταῦτα ἢ λέγει, ὡς ἀπὸ μακρὰ ἀποπαυῶντος καὶ χέροντος. Αρχαίης τις] ἑνώσει τῆ γαστρὶ παρέχῃ ὁ λεγόμενος παρ' ἡμῶν ἄπιος. οὕτω γὰρ καὶ Πλάτων ἐν νόμοις ἀπίους εἴρκειν. ἐ μόνον ἢ ἀλλὰ ἡ παρ' Ἀλέξιδου καὶ ἐν ἀρχαίοις Φιρεκράτης. πρὶν ἀνακυπῆσαι τοὺς ἀπίους ἀρπαζέτω. ἐπεὶ καὶ τὴν γαστέρα ἢ ἀ-

χάς. Θρασύβουλος.] ἔσθ' ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακωνικοῖς ἀμφοτέροις ἀπὸ πρῶτον ἐν ἐλληνοδόσιν, εἶτα δ' ἠροδοτόν (ἀς, ἀρχαίης προσεποιήσασθαι βεβαλάνωκε καὶ μὴ δ' ὑπάρχει λέγειν. Ἀλλ' ὅταν φάγω,] ἀγανίω ἢ ἐάν φάγω οὕτω τὴν γαστέρα σενούμενος εἰς ποῖον τόπον χωρήσει ἢ ἐνδον κόπρω. Βεβαλάνωκεν] ἐκλείδωσε. βάλανος γὰρ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδ' ἦσαν ὁ καλεῖται μαγανον. ταῦτα δὲ εἴρηται καὶ ἐν ἄλλοις.

BISETVS. Αρχαδούσιος] γέλωτος χάριν ὡς ἀνθρώπου ὁποῖος δ' ἡμῶν ὄνομα τοῦτο ἔπλασε ἀπὸ τῶν ἀρχαίης. ἀντί τοῦ ἡ ἀρχαίης. ἀρχαδούσιος δ' ἐ, δ' ἡμῶς τῆς Ἀττικῆς. ὁ δημότης, ἀρχαδούσιος. τοῦτο οὖν παίζων λέγει, ὡς καὶ κάτω, ἀνθρώπων ἀναφύσιον καλεῖ, ἀπὸ τὸ ἀναφῆν.